

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de fapt privind testele scrise, care a condus la încălcarea de către TFP a principiului egalității de tratament și pe o denaturare a probelor. Recurenta consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că nu s-a stabilit și nici măcar nu s-a susținut că întrebările adresate în testul scris erau identice pentru toți candidații, din moment ce pârâțul a confirmat aceasta în memoriul în apărare. Această eroare de fapt a afectat concluziile Tribunalului întrucât principiul egalității de tratament necesită efectuarea de teste scrise în același timp de către toți candidații, iar nu în zile diferite, astfel cum s-a întâmplat în cadrul procedurii de selecție a reclamantei. În plus, prima instanță a respins susținerea recurente privind lipsa anonimității testului scris, în temeiul unei simple afirmații a FRA pe care aceasta a contestat-o.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe compunerea nelegală a comitetului de selecție, pe denaturarea probelor și pe încălcarea de TFP a obligației de motivare. Recurenta consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat probele atunci când a considerat, fără vreo motivație suplimentară, că șeful departamentului administrativ al FRA și directorul financiar al FRA au cunoștințe aprofundate și experiență în domeniul achizițiilor publice, în temeiul unor simple afirmații ale FRA, contestate de reclamantă. Această lipsă de experiență a afectat și rezultatele selecției.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare li pe lipsa de celeritate a procedurii. Recurenta consideră că prima instanță a săvârșit o eroare de drept atunci când a decis că pârâțul și-a îndeplinit obligația de motivare întrucât reclamanta nu știa, până la procedura în primă instanță, care au fost criteriile folosite pentru evaluarea candidaturii sale, nu a fost informată în legătură cu condițiile pe care nu le-a îndeplinit și nu a primit o defalcare a notei globale până la ședință. Tribunalul s-a întemeiat în mod nelegal pe un document transmis de pârât în ședință în vederea concluziei că acesta a îndeplinit obligația de motivare, fără a justifica împrejurări excepționale. În plus, în primul rând, dacă reclamanta ar fi primit documentul în cursul fazei administrative, astfel cum a solicitat, ar fi fost capabilă să înțeleagă mai bine motivele nealegerii sale și ar fi putut ataca mai eficient această decizie. În al doilea rând, lungimea procedurii la TFP ar fi fost mai rezonabilă.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (2) și a articolului 88 din Regulamentul de procedură al TFP privind costurile, încălcarea obligației de motivare. Recurenta consideră că Tribunalul a dispus în mod nelegal ca reclamanta să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele ale pârâțului.

Acțiune introdusă la 21 februarie 2013 — Othman/Consiliul

(Cauza T-109/13)

(2013/C 129/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Razan Othman (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii reclamantului drept admisibilă și întemeiată;

— în consecință, anularea Deciziei 2012/739/PESC din 29 noiembrie 2012, precum și a Regulamentului nr. 1117/2012 (UE) din 29 noiembrie 2012 și a actelor subsecvente de punere în aplicare, în măsura în care îl privesc pe reclamant;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-432/11, Makhlouf/Consiliul⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO 2011, C 290, p. 13.

Acțiune introdusă la 23 februarie 2013 — Republica Lituania/Comisia Europeană

(Cauza T-110/13)

(2013/C 129/47)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentați: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, D. Skara)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei FK/fa/D(2012)1707818 a Comisiei Europene din 10 decembrie 2012 în măsura în care nota de debit nr. 3241213460 anexată la aceasta se referă la proiecte a căror realizare a fost încredințată unor întreprinderi care au dat faliment ulterior și obligarea Comisiei la restituirea sumei de 3 148 549,66 euro;

— Anularea Deciziei FK/fa/D(2012)1707818 a Comisiei Europene din 10 decembrie 2012 în măsura în care nota de debit nr. 3241213460 anexată la aceasta se referă la proiectul P27010010 și obligarea Comisiei la restituirea sumei de 1 060 560,56 euro;

— Obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, întemeiate pe încălcarea dreptului Uniunii:

1. Prin adoptarea deciziei atacate fără a împărtăși cu Republica Lituania sarcina pierderilor din gestiunea fondurilor SAPARD sau, în orice caz, fără a fi examinat acest aspect și fără a fi furnizat niciun motiv al acestui refuz de repartizare a sarcinii pierderilor, Comisia Europeană a încălcat articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1605/2002 ⁽²⁾, cu articolul 87 din Regulamentul nr. 2342/2002 ⁽³⁾ și cu principiul cooperării loiale enunțat la articolul 4 alineatul (3) TUE.
2. Prin neinformarea, în timp util, a Republicii Lituania cu privire la posibilitatea anulării creanței și a radierii întreprinderii respective din lista debitorilor, Comisia Europeană a încălcat dispoziția referitoare la consultarea reciprocă care figurează la secțiunea F punctul 7.7.4 din Acordul de finanțare multianual încheiat în 2001 între Republica Lituania și Comisia Europeană în cadrul Programului special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (SAPARD) ⁽⁴⁾, interpretată în lumina principiului cooperării loiale enunțat la articolul 4 alineatul (3) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

⁽⁴⁾ Valstybės žinios, 2001, nr. 74-2589.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2013 — Oil Pension Fund Investment Company/Consiliul

(Cauza T-121/13)

(2013/C 129/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Oil Pension Fund Investment Company (Teheran, Iran) (reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, cu efect imediat, a Deciziei 2012/829/PESC a Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012, în măsura în care aceste acte vizează reclamanta;
- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care să se solicite pârâtului să prezinte toate documentele privind decizia atacată, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a dreptului la apărare și a dreptului la protecție juridică efectivă.